

דף מ:

ו"ד סימן קפא סעיף ג עין משפט א.

ג. אינו חייב אלא בתער ט, ויש אוסרים במספריים כעין תער י' ויש לחוש לדבריהם.

ו"ד סימן קפא סעיף י עין משפט ג.ד.

ו. י. אינו חייב על השחתת פאת הזקן אלא בתער י', אבל במספריים מותר אף' כעין תער ל'.

הגה: ויש נזהרין במספריים לעשות בחלוקת העליון.

הגה: תחת הגרזון מ' אין לחוש בזיה, הויאל ואינו עיקר מקום הפאות.

ט. רמב"ם שם, וכ"כ הנ"י בשם רבינו ישעה שמה דעתן אינו חייב עד שיטלנו בתער, חוזר גם על פיאת הרاش, וכך היא בתוספתא.

ו. כ"כ הרא"ש דהמשנה איירוי בפאת זקן, אבל בפאת הראש אף' כעין תער אסור, והיינו כゴוז במספריים סמור לבשר כעין תער. ש"ך.

והאר"י ז"ל היה נהוג בענין פיאות הראש שניה מניח כל רוחב הצדעים שהוא כל השיעור שיש מן האוזן עד שליש המצח שהוא מקום החלק שיש בראש משני צדי המוח וmpsik בינו לבין, ובגובה היה מניח כשייעור אם יצמידו האוזניים למעלה בראש עד אותו המקום וייתר מעט למעלה. ובזקן לא היה מגלח כלל לא בתער ולא במספריים לא למעלה ולא למיטה ולא בשום מקום כלל, זולת השיעור שעל השפה המעכב האכילה שם היה חותך במספריים. גם היה מניח פיאות הראש גדול, ולא היה חותכן רק אחורי שיגדלו כ"כ שכינסו למטה במקומות שעיר הזקן ממש שאז היה חותכן עד אותו מקום, שמשם ולמטה לא יקרה פאת הראש. כ"כ בבית לחם יהודיה, על השוו"ע.

כ. ממשנה מכות כ' ע"א. ועיין בפ"ת שע"י מישחה ששורפת מותר. וכן עין בדברי הברכי יוסף כאן.

ל. כאן אף' לאוסרין בסעיף ג' בפאות הראש, כאן בפאות הזקן אין אוסרין במספריים. ביאורי הגר"א אותן ט"ז.

מ. היינו ע"י מספריים אין לחוש, אבל בתער ודאי שיש לחוש גם לדעת הרמ"א כמ"ש בעצמו בסעיף י"א, אבל הש"ך הביא מהב"ח שכח שיש להחמיר לא בתער ולא במספריים כעין תער, אבל הש"ך הסכים עם הרמ"א. ש"ך ס"ק ז'.